

Ydinasiaa

Köröttelemme bussilla tietyömaata pitkin. Raskaan auton pyörät kolisevat ja rakenteet natisevat. Paikoin tien pinta on karkeaa ja terävää sepeliä. Reilun kymmenen kilometrin matkalla näkyy parikymmentä kaivinkonetta. Ihmettelen miksi yli puolet niistä on tuotu Kaukoidästä. Vanhat kunnan oukkermannit, katepillarit ja lännen kaururit ovat jäämässä vähemmistöön. Lyhytnäköistä politiikkaa!

Uutta tietä rakennetaan Olkiluodon ydinvoimalaan. Tienviitassa kyllä vielä lukee ruotsinvoittoisesti ydinvoimalaitos, vaikka mainio suuhun sopiva kotimainenkin sana on keksitty. Suomen suurimmalle työmaalle tarvitaan parempi paana. Pääsevähän sitten mielenosoittajtkin tasaista tietä tavoitteeseensa.

Yhä enemmän energiaa, eritoten sähköä, tarvitaan. Miksikö? Eikö voitaisi säästää oikein kunnolla ja vaikka puolittaa energian käyttö? Ei tulisi tarvetta ostaa kivihiltä eikä rakentaa uusia voimaloita.

Katsotaanpa kalkyyleja. Karkeasti puolet energiastamme menee vientiteollisuuden pyörittämiseen. Kannattava ja kilpailukykyinen vienti luo pohjan hyvinvoinnillemme. Voimme ostella ooppeleita ja töllötellä telkkareita. Lennämme etelään lököttelämään lämpimille laineille. Saamme rahoillamme tavaroita ja palveluita, joita emme itse tuota. Raju energian säästäminen merkitsisi hyvinvointimme heikentymistä. Selaista suunnitteleva hallitus häviäisi takuuvarmasti seuraavissa vaaleissa.

Energiastamme noin neljännes on kotimaista ja loput tulee ulkoa. Ydinvoima laskeetaan kotimaiseksi, koska tuontipolttoaineen osuus tekee vain seitsemän prosenttia tuotetun sähkön hinnasta. Tuontienergiasta taas 52 % tuodaan Venäjältä! Tuntuuko turvalliselta?

Kaukonäköiset päättäjät ovat onneksi hoitaneet tarmokkaasti maamme energiahuoltoa vähemmän tuonnista riippuvaksi. Suomeen rakennettiin tiukan teknisen valvonnan alla neljä ydinvoimalaa. Ydinsähkön osuus nousee nyt hieman yli neljänneksen, kun sen osuus maailmanlaajuisesti on noin 16 %.

Perusteellisten puheiden jälkeen joudumme todistamaan henkilöllisyytemme ja saamme kulkuluvat itse voimalaan. Joka viidennelle annetaan taskuun annosmittarit. Kuljemme lentokenttienkin laitteita tarkempien porttien läpi. Sitten livahdamme loksahtelevien kaltereiden kautta paikkaan, jossa pannaan tossut jalkoihin, lääkärintakit niskaan ja kypärät päähän. Matka jatkuu voimalan sydämeen.

Hidastetut neutronit törmäilevät oikealla nopeudella uraaniytimiin ja jatkavat ketjureaktiota. Polttoainesauvojen sisällä lämpötila nousee 2800 asteeseen. Ympärillä lillivä vesi kiehuu. Tulinen höyry piiskaa turpiinin siipiä ja panee sen pyörimään vihasti. Saman massiivisen akselin toisessa päässä valtava generaattori valittaa ja vääntää puhdasta sähköä 840 megawatin teholla. Jotta tehtaamme toimisivat ja kiukaamme kuumenisivat.

Lain mukaan ydinvoimalat maksavat käyttöaikanaan kauppa- ja teollisuusministeriön ylläpitämäänsä rahastoon summan, joka kattaa voimalan purkamisesta aikanaan kertyvät kustannukset. Tai tarkemmin ottaen me kuluttajat sen maksamme. Silti ydinsähkön hinta pysyy vakaana ja halvempänä kuin häilyvän tuontienergian.

pajen